

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

Tập 1

20. PHẨM DẠ MA CUNG KỆ TÁN THỨ HAI MƯỜI

(Hán bộ phần giữa quyển 19)

Lúc đó do thần lực của đức Phật, mười phương đều có một đại Bồ Tát, mỗi vị đều cùng Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội, từ những thế giới ngoài mười vạn Phật sát vi trần số quốc độ mà đến.

Tên của mười vị Bồ Tát đó là:

Công Đức Lâm Bồ Tát, Huệ Lâm Bồ Tát, Thắng Lâm Bồ Tát, Vô Úy Lâm Bồ Tát, Tàm Quý Lâm Bồ Tát, Tinh Tấn Lâm Bồ Tát, Lực Lâm Bồ Tát, Hạnh Lâm Bồ Tát, Giác Lâm Bồ Tát, Trí Lâm Bồ Tát.

Quốc độ của các Ngài từ đó mà đến theo thứ tự là:

Thân Huệ thế giới, Tràng Huệ thế giới, Bửu Huệ thế giới, Thắng Huệ thế giới, Đẳng Huệ thế giới, Kim Cang Huệ thế giới, An Lạc Huệ thế giới, Nhật Huệ thế giới, Tịnh Huệ thế giới, Phạm Huệ thế giới.

Chư Phật Thế Tôn nơi thế giới đó theo thứ tự là:

Thường Trụ Nhân Phật, Vô Thắng Nhân Phật, Vô Trụ Nhân Phật, Bất Động Nhân Phật, Thiên Nhân Phật, Giải Thoát Nhân

Phật, Thảm Đế Nhãn Phật, Minh Tướng Nhãn Phật, Tỏi Thượng Nhãn Phật, Cám Thanh Nhãn Phật.

Chư Bồ Tát này đến dưới bửu tòa đánh lễ Phật, rồi theo phương của mình đến đều riêng hóa hiện tòa sư tử liên hoa tạng mà ngồi kiết già trên đó.

Tất cả Dạ Ma thiên ở thập phương thế giới đều như thế cả. Bồ Tát, quốc độ và Như Lai cũng đồng danh, đồng hiệu như trên.

Lúc đó đức Thế Tôn, từ trên hai bàn chân, phóng ra trăm ngàn ức quang minh màu đẹp chiếu khắp thập phương thế giới. Tất cả đạo tràng, Phật và Bồ Tát đều hiển hiện cả.

Bấy giờ, Công Đức Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Phật phóng đại quang minh
 Chiếu khắp nơi mười phương
 Đều thấy Thiên Nhơn Tôn
 Thông đạt không chướng ngại.
 Phật ngồi cung Dạ Ma
 Khắp cùng mười phương cõi
 Việc này rất lạ lùng
 Thế gian rất hi hữu.
 Trời Dạ Ma Thiên Vương
 Ca ngợi mười Như Lai
 Như hội này đã thấy

Tất cả hội cũng vậy.
 Những chúng Bồ Tát kia
 Đồng hiệu với chúng tôi
 Thập phương tất cả chỗ
 Diễn thuyết pháp vô thượng.
 Bốn quốc của các ngài
 Danh hiệu cũng không khác
 Đều riêng nơi bốn Phật
 Tịnh tu các phạm hạnh.
 Các đức Như Lai kia
 Danh hiệu cũng đều đồng
 Quốc độ đều giàu vui
 Thần lực đều tự tại.
 Tất cả chúng mười phương
 Đều thấy Phật ở đây
 Hoặc thấy ở nhơn gian
 Hoặc thấy ở Thiên cung.
 Như Lai an trụ khắp
 Tất cả các quốc độ
 Nay chúng tôi thấy Phật
 Ở tại Thiên cung này.
 Xưa phát nguyện bồ đề
 Khắp đến mười phương cõi
 Nên oai lực của Phật
 Cùng khắp khó nghĩ bàn.
 Là sự tham thế gian

Đầy đủ vô biên đức
 Nên được sức thần thông
 Chúng sanh đều thấy cả.
 Du hành mười phương cõi
 Như hư không vô ngại
 Một thân vô lượng thân
 Thân tướng bất khả đắc.
 Phật công đức vô biên
 Thế nào lường biết được
 Không dùng cũng không đi
 Vào khắp trong pháp giới.

Huệ Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Đấng đạo sư thế gian
 Đấng lý cầu vô thượng
 Bất khả tư nghị kiếp
 Khó được gặp gỡ Phật.
 Phật phóng đại quang minh
 Thế gian đều khắp thấy
 Vì chúng rộng diễn bày
 Lợi ích những quần sanh.
 Như Lai xuất thế gian
 Vì đời trừ si tối
 Là đèn sáng thế gian
 Hi hữu khó thấy được.

Đã tu thí, giới, nhẫn
 Tinh tấn và thiên định
 Bát nhã ba la mật
 Dùng đây chiếu thế gian.
 Như Lai không ai bằng
 Muốn sánh chẳng thể được
 Chẳng rõ pháp chơn thiệt
 Thời không thể thấy Phật.
 Thân Phật và thần thông
 Tự tại khó nghĩ bàn
 Không đi cũng không đến
 Thuyết pháp độ chúng sanh.
 Nếu ai được thấy nghe
 Đẳng đạo sư thanh tịnh
 Thoát hẳn các ác đạo
 Xa lìa tất cả khổ.
 Vô lượng vô số kiếp
 Tu tập hạnh bồ đề
 Chẳng thể biết nghĩa này
 Chẳng thể được thành Phật.
 Bất khả tư nghị kiếp
 Cúng dường vô lượng Phật
 Nếu biết được nghĩa này
 Công đức hơn công kia.
 Cúng Phật với trân bửu
 Đây cả vô lượng cõi

chẳng biết được nghĩa này
Trọn chẳng thành bồ đề.

Lúc đó Thắng Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như tháng mạnh hạ
Không tịnh không mây mù
Mặt trời phóng quang huy
Thập phương đều sáng chói.
Quang minh không hạn lượng
Không ai lường biết được
Người mắt sáng còn vậy
Huống là kẻ mù lòa.
Chư Phật cũng như vậy
Công đức vô biên tế
Bất khả tư nghị kiếp
Chẳng thể phân biệt biết.
Các pháp không lai xứ
Cũng không từ đâu sanh
Chẳng thể phân biệt được.
Tất cả pháp không đến
Vì thế nên không sanh
Vì đã không có sanh
Nên cũng không có diệt.
Tất cả pháp vô sanh
Tất cả pháp vô diệt

Nếu biết được như vậy
 Người này thấy được Phật.
 Vì các pháp vô sanh
 Nên không có tự tánh
 Phân biệt biết như vậy
 Người này đạt thâm nghĩa.
 Do vì pháp vô tánh
 Không thể rõ biết được
 Nơi pháp hiểu như vậy
 Rốt ráo không chỗ hiểu.
 Nói rằng có sanh đó
 Bởi hiện các quốc độ
 Biết được tánh quốc độ
 Thời tâm không mê hoặc.
 Tánh quốc độ thế gian
 Quan sát đều như thật
 Nếu nơi đây biết được
 Khéo nói tất cả nghĩa.

Vô Úy Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười
 phương rồi nói kệ rằng:

Thân Như Lai rộng lớn
 Rốt ráo nơi pháp giới
 Chẳng rời bửu tòa này
 Mà khắp tất cả chỗ.
 Nếu ai nghe pháp này

Mà cung kính tin ưa
Rời hẳn ba ác đạo
Tất cả những khổ nạn.
Giả sử như có người
Qua vô lượng thế giới
Chuyên tâm muốn được nghe
Sức tự tại của Phật,
Những Phật pháp như vậy
Là vô thượng bồ đề
Giả sử muốn tạm nghe
Không ai có thể được.
Nếu ai thời quá khứ
Tin Phật pháp như vậy
Đã thành Lương Túc Tôn
Làm đèn sáng thế gian.
Nếu ai sẽ được nghe
Sức tự tại của Phật
Nghe rồi có lòng tin
Người này sẽ thành Phật.
Nếu có người hiện tại
Tin được Phật pháp này
Cũng sẽ thành chánh giác
Thuyết pháp vô sở úy.
Vô lượng vô số kiếp
Pháp này rất khó gặp
Nếu có người được nghe

Là do bốn nguyện lực.
 Nếu ai thọ trì được
 Những Phật pháp như vậy
 Trì xong rộng tuyên thuyết
 Người này sẽ thành Phật.
 Huống là siêng tinh tấn
 Lòng kiên cố chẳng bỏ
 Nên biết người như vậy
 Quyết định thành bồ đề.

Lúc đó Tàm Quý Lâm Bồ Tát, thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Nếu ai được nghe pháp
 Hi hữu tự tại này
 Sinh được lòng hoan hỷ
 Chóng trừ lưới si lầm.
 Bạc thấy biết tất cả
 Tự nói lời như vậy
 Phật không gì chẳng biết
 Vì thế khó nghĩ bàn.
 Không có từ vô trí
 Mà sanh ra trí huệ,
 Thế gian thường tối tăm
 Nên không thể sanh được.
 Như sắc và phi sắc
 Hai đây chẳng là một

Trí vô trí cũng vậy
 Thế nó đều sai biệt.
 Như tướng cùng vô tướng
 Sanh tử với niết bàn
 Phân biệt đều chẳng đồng
 Trí, vô trí cũng vậy.
 Thế giới mới thành lập
 Không có tướng bại hoại
 Trí, vô trí cũng vậy
 Hai thứ chẳng đồng thời.
 Như Bồ Tát sơ tâm
 Chẳng chung với hậu tâm
 Trí, vô trí cũng vậy
 Hai tâm chẳng đồng thời.
 Ví như những thức thân
 Đều riêng không hòa hiệp
 Trí, vô trí cũng vậy
 Rốt ráo không hòa hiệp.
 Như thuốc a già đà
 Hay diệt tất cả độc
 Có trí cũng như vậy
 Hay diệt sự vô trí.
 Như Lai không ai trên
 Cũng không ai sánh bằng
 Tất cả không so được
 Thế nên khó gặp gỡ.

Tinh Tấn Lâm Bồ Tát, thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Các pháp vô sai biệt
 Không ai biết được đó
 Chỉ Phật cùng Phật biết
 Vì trí huệ rất ráo.
 Như vàng và màu vàng
 Tánh nó vô sai biệt
 Pháp phi pháp cũng vậy
 Chúng sanh phi chúng sanh
 Hai đều không chơn thật
 Như vậy các pháp tánh
 Thật nghĩa đều chẳng có.
 Ví như thời vị lai
 Không có tất cả tướng.
 Ví như tướng sanh diệt
 Các thứ đều chẳng thiệt
 Các pháp đều cũng vậy
 Tự tánh vốn không có.
 Niết bàn bất khả thủ
 Thời gian nói có hai
 Các pháp cũng như vậy
 Phân biệt có sai khác.
 Như nương vật bị đếm
 Mà có cái hay đếm

Tánh kia vốn không có
 Nên rõ pháp như vậy.
 Ví như pháp toán số
 Thêm một đến vô lượng
 Phép đếm không thể tánh
 Vì trí nên sai khác.
 Ví như các thế gian
 Kiếp hỏa có hư diệt
 Hư không chẳng tồn hư
 Phật trí cũng như vậy.
 Như thập phương chúng sanh
 Đều lấy tướng hư không,
 Chư Phật cũng như vậy
 Thế gian vọng phân biệt.

Lúc đó Lục Lâm Bồ Tát thừa oai lực của Phật quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Tất cả chúng sanh giới
 Đều ở trong ba thời,
 Những chúng sanh ba thời
 Đều ở trong ngũ uẩn.
 Nghiệp là gốc của uẩn
 Tâm là gốc các nghiệp
 Tâm đó dường như huyễn
 Thế gian cũng như vậy.
 Thế gian chẳng tự làm

Chẳng phải cái khác làm
 Mà nó được có thành
 Cũng lại được có hoại.
 Thế gian dầu có thành
 Thế gian dầu có hoại
 Người rõ thấu thế gian
 Chẳng nên nói hai việc.
 Thế nào là thế gian
 Thế nào phi thế gian
 Thế gian phi thế gian
 Chỉ là tên sai khác!
 Tam thế và ngũ uẩn
 Nói gọi là thế gian
 Nói diệt là phi thế
 Như vậy chỉ giả danh.
 Sao gọi là các uẩn
 Các uẩn có tánh gì
 Tánh uẩn chẳng diệt được
 Vì vậy nói vô sanh.
 Phân biệt các uẩn này
 Tánh nó vốn không tịch
 Vì không, nên chẳng diệt
 Đây là nghĩa vô sanh.
 Chúng sanh đã như vậy
 Chư Phật cũng như vậy
 Phật và các Phật pháp

Tự tánh vốn không có.
 Biết được các pháp này
 Như thật không điên đảo.
 Người thấy biết tất cả
 Thường thấy ở nơi trước.

Hạnh Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật quan sát mười
 phương rồi nói kệ rằng:

Ví như mười phương cõi
 Tất cả những địa chủng
 Tự tánh vốn không có
 Không chỗ nào chẳng khắp.
 Thân Phật cũng như vậy
 Cùng khắp các thế giới
 Những sắc tướng sai khác
 Không dừng, không chỗ đến.
 Chỉ do vì các nghiệp
 Nói tên là chúng sanh
 Cũng chẳng lìa chúng sanh
 Mà có được các nghiệp.
 Nghiệp tánh vốn không tịch
 Chúng sanh chỗ y chỉ
 Khắp làm các hình sắc
 Cũng lại không chỗ đến.
 Những hình sắc như vậy
 Nghiệp lực khó nghĩ bàn

Liễu đạt căn bản kia
 Nơi trong, không chỗ thấy.
 Thân Phật cũng như vậy
 Chẳng thể nghĩ bàn được
 Những sắc tướng sai khác
 Hiện khắp mười phương cõi
 Thân chẳng phải là Phật
 Phật cũng chẳng phải thân
 Chỉ lấy pháp làm thân
 Thông đạt tất cả pháp.
 Nếu thấy được thân Phật
 Thanh tịnh như pháp tánh
 Với tất cả Phật pháp
 Người này không nghi lầm.
 Nếu thấy tất cả pháp
 Bản tánh như niết bàn
 Đây thời thấy Như Lai
 Rốt ráo vô sở trụ.
 Nếu tu tập chánh niệm
 Sáng tỏ thấy chánh giác
 Vô tướng, vô phân biệt
 Đây gọi Pháp Vương Tử.

Lúc đó Giác Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật, quan sát
 mười phương rồi nói kệ rằng:

Ví như họa sư kia

Phân bố những màu sắc
 Hư vọng lấy dị tướng
 Đại chúng không sai khác.
 Trong đại chúng không sắc
 Trong sắc không đại chúng
 Cũng chẳng ngoài đại chúng
 Mà có được màu sắc.
 Trong tâm, không màu vẽ
 Trong màu vẽ, không tâm
 Nhưng chẳng rời nơi tâm
 Mà có được màu vẽ.
 Tâm đó luôn chẳng trụ
 Vô lượng khó nghĩ bàn
 Thị hiện tất cả sắc
 Đều riêng chẳng biết nhau.
 Ví như nhà họa sư
 Chẳng biết được tự tâm
 Mà do tâm nên vẽ
 Các pháp tánh như vậy.
 Tâm như nhà họa sư
 Hay vẽ những thế gian
 Ngũ uẩn từ tâm sanh
 Không pháp gì chẳng tạo.
 Như tâm, Phật cũng như vậy
 Như Phật, chúng sanh đồng
 Phải biết Phật cùng tâm

Thể tánh đều vô tận.
 Nếu người biết tâm hành
 Bảo khắp các thế gian
 Người này thời thấy Phật
 Rõ Phật chơn thật tánh.
 Tâm chẳng trụ nơi thân
 Thân chẳng trụ nơi tâm
 Mà làm được Phật sự
 Tự tại chưa từng có.
 Nếu người muốn rõ biết
 Tất cả Phật ba đời
 Phải quán pháp giới tánh
 Tất cả duy tâm tạo.

Trí Lâm Bồ Tát thừa oai lực của đức Phật, quan sát mười phương rồi nói kệ rằng:

Sở thủ chẳng thể lấy
 Sở kiến chẳng thể thấy
 Sở văn chẳng thể nghe
 Nhất tâm bất tư nghị.
 Hữu lượng và vô lượng
 Cả hai chẳng thể lấy
 Nếu có ai muốn lấy
 Rất ráo chẳng thể được.
 Chẳng nên nói mà nói
 Đây là tự khi dối

Việc mình chẳng thành tựu
 Chẳng khiến chúng vui mừng.
 Có người muốn khen Phật
 Vô biên diệu sắc thân
 Tận cả vô số kiếp
 Không kể thuật hết được.
 Vì như châu như ý
 Hay hiện tất cả màu
 Không màu mà hiện màu
 Chư Phật cũng như vậy.
 Lại như hư không sạch
 Phi sắc, chẳng thấy được
 Dầu hiện tất cả sắc
 Không ai thấy hư không.
 Chư Phật cũng như vậy
 Hiện khắp vô lượng sắc
 Chẳng phải cảnh của tâm
 Tất cả chẳng thấy được.
 Dầu nghe tiếng Như Lai
 Âm thanh chẳng phải Phật
 Cũng chẳng ngoài âm thanh
 Biết được đáng Chánh Giác.
 Bồ đề không lai khứ
 Lìa tất cả phân biệt
 Thế nào ở trong đó
 Tự nói là thấy được.

Chư Phật không có pháp
Phật chỗ nào có nói,
Chỉ theo tự tâm chúng
Cho rằng Phật nói pháp.